

ת"פ 81496/01 - מדינת ישראל - תביעות שפלה נגד חסונה אליגולאשווili

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 81496-01-19 מדינת ישראל נ' אליגולאשוולי

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

הנאשמה: מדינת ישראל - תביעות שפלה

נ ג ז

הנאשמה: חסונה אליגולאשוולי

בשם המאשמה: עו"ד עידן סטולוב

בשם הנאשמה: עו"ד ליזי בר שובל

גמר דין

ביום 8.12.19 הורשעה הנאשמה בהתאם לכתב אישום מתיוקן במעשה עבירות סיוע לקבלת דבר במרמה, לפי סעיפים 415 רישא ו- 31 לחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וסייע לכינסה לישראל שלא חוק, לפי סעיפים 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תש"ב-1952 (להלן: חוק הכניסה לישראל) ו- 31 לחוק העונשין. ההסדר לא כלל הסכמת עונשית. המאשמה הודיעה כי מעתר לעונש מאסר שניית לרצותו בדרך של עבודות שירות, ואילו ההגנה ביקשה להפנות את הנאשמה לקבלת תסוקור שירות מב奸, במסגרת תיבחן גם האפשרות לסייע את ההליך ללא הרשותה.

כתב אישום מתיוקן

1. ביום 31.10.18 הגיעו לארץ בטיסה מגאורגיה הנאשמת ונתקו גאורגי אשר גורש מישראל כשבועיים קודם לכן, לאחר שהייתה בארץ כדי לשחק כשותפה וממחזה (להלן: الآخر). כאשר הגיעו לאולם ביקורת הגבולות, עמדת הנאשמת בתור לקבלת כרטיס "גייטפאס" (אישור כניסה לישראל המונפק לאחר הزادות בדרך במעמד ביקורת גבולות, להלן: גייטפאס), ואילו الآخر המתין לה בצד התור. מיד לאחר שהנאשמת קיבלה לידיה את הגייטפאס, ניגש אליה الآخر וקיבל אותו ממנה. או אז הניח الآخر את הגייטפאס בשער כניסה מס' 912, השער נפתח והוא נכנס אליהם השני וקיבל אותו ממנה.

עמוד 1

זה המקום לציין כי מכתב האישום המקורי נמחקו טענות עובדיות שייחסו לנאשמת ולאחר תכנון מוקדם של העבירות וטישה בצוותא מגורגיה לישראל, ובהתאם נמחקו עבירות של קשר קשור לעוון וניסיון לקבלת דבר במרמה.

פסקoir שירות המבחן וחווות דעת הממונה על עבודות שירות

2. **פסקoir מיום 4.5.20:** בשל צנעת הפרט יבואו הממצאים במצבם. הנאשמת בת 45, ללא הרשותות קודמות, ילידת גאורגיה אשר עלתה לארץ לפני שנים רבות, נשואה ואם לשושה ילדים, עובדת כפועלת יצור במבצע בקרית גת. לאחר שנים נחשפה במקום העבודה לחומרים כימיים אשר השפיעו על בריאותה. כן הובאה לתיחסות למצבה המשפחתי של הנאשמת, למערכת יחסים מורכבת בתחום המשפחה ולקשישים ומצוות מהן סבלה וסובלות הנאשמת לאחר שנים.

הנאשמת תיארה היכרות שטחית מוקדמת עם الآخر, אותו פגשה לדבריה באקראי בטישה מגורגיה לישראל, ורק בדיעבד הבינה כי الآخر פעל באופן מתוכנן כדי להכנס לארץ בסיווה. לדבריה, الآخر נתן ממנה את הגיטפאס ללא רשותה, ופועל(Cl) פניה במרמה ובכוח.

במסגרת גורמי הסיכון עמדה קצינת המבחן על התנהלותה של הנאשמת באירוע, על מסירת מידע במסורת ושיתוף פעולה חלקו באשר לאופן ביצוע העבירות, תוך צמצום חלקה באירוע והציגתה כקרובה. גורמי סיכון טענה קצינת המבחן כי מדובר באשה בעלת כוחות יכולות, נעדרת הרשותות, מתפרנסת באופן קבוע יציב ושיתפה את שירות המבחן בתכנים אישיים בהתאם ליכולותיה. כן התרשמה מההלך המשפטי כגורם מרתק ומציב גבולות.

הנאשמת שללה צורך בהתרבות טיפולית, ומנגד הרатаה נכוונות לשאת בענישה קונקרטית, תוך הבעת חרדה מפני אובדן מקור פרנסתה, לגבי העריכה קצינת המבחן כי מדובר בגורם יציב ומאזן לאחר שנים. הנאשמת העלתה חשש כי תפוטר מקום עבודתה על רקע שניים שלדים במקום, וכי אם תורשע בהליך תתקשה למצוא מקום עבודה חלופי בעtid. קצינת המבחן הדגישה כי הנאשمت לא הציגה נימוקים קונקרטיים לביטול הרשותה, והוסיפה כי ככל שתורשע בדיון נראה כי הדבר לא ישפיע על תפקודה כפועלת יצור במבצע. חרף האמור לעיל המליצה קצינת המבחן לבית המשפט לבטל את הרשותה של הנאשמת ולהשיט עליה צו שירות לטעלת הציבור בהיקף של 150 שעות, כענישה קונקרטית וחינוכית שתחזק את חלקיה המתפקידים ותציב גבול להתנהגותה.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות: הנאשמת נמצאה מתאימה לריצו עונשה בדרך של עבודות שירות, תחת מגבלות רפואיות.

ראיות לעונש ותמצית טיעוני הצדדים

3. בפתח הדיון מיום 24.5.20 ובטרם נשמעו טיעוני הצדדים הتبקרה הנאשמת להבהיר את דבריה לkcינית המבחן, מהם עלתה לכואורה כפירה בעבירות אשר בביבוען הודתה והורשעה. הנאשمت שבה והודתה בפני בית המשפט כי מסרה לאחר את הגיטפאס לבקשתו, וכי זה לא נלקח ממנה בכוח. כן חזרה על הודאתה כי אפשרה לאחר להיכנס לישראל בעזרת הגיטפאס, והביעה צער על התנהגותה.

4. ב"כ המאשימה טען כי הנאשمت פגעה קשה בערך המוגן - זכותה של המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, פגעה המקבלת משנה תוקף ממשדבר בכניסה לישראל שלא כדין של נתין זר גורש מהארץ שבועיים בלבד עובר לביצוע העבירות. לטענתו, הנאשמת סיכנה את ביטחון אזרח ישראל, ועל כן יש לנקטו כלפיה עונשה חממייה שתעביר מסר ברור של הרתעה וגמול. ב"כ המאשימה עתר לקבוע מתחם עונש בין מספר חדשני מסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין מספר חדשני מסר לריצוי בפועל. לתמיכה בבקשתו הפנה לת"פ (שלום רاسل"צ) 18-08-37468 מדינת ישראל נ' דзорלשייל (19.9.10, להלן: עניין דзорלשייל), שם בחרן בית המשפט מגון עבירות על חוק הכניסה לישראל וחילק אותן לקטגוריות. אשר לעונש בתוך המתחם, ב"כ המאשימה הפנה לדבריה של הנאשמת לkcינית המבחן, טען כי לא לקחה אחריות על ביצוע העבירה ושללה צורך בטיפול. מנגד ראה לזקוף לזכותה את הodiaהה בבית המשפט, חיסכון בזמן שיפוטי והיעדר הרשות קודמות. סופו של דבר עתרה להשית על הנאשمت עונש מסר בפועל בן 3 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, מסר על תנאי, קנס והתחייבות.

5. ב"כ הנאשמת הגישה אסופה תלושי שכר (ענ/1), תධיסי בנק (ענ/2), אסופה מסמכי תעוז רפואי (ענ/3) ולאחר הדיון הוסיפה וצירפה (באישור בית המשפט) אישור עובד ממשבר אינטלי ומכתב המעסיק. לדבריה, מדובר באירוע חד פעמי, לא מתוכנן, והנאשمت לא קיבלת תמורה דבר. כן טענה כי בגין רכיב עובדתי יחיד הורשעה הנאשמת בשתי עבירות נפרדות, בעקבות שינוי בנסיבות המאשימה. לשיטתה, המעשה שביצעה הנאשמת מצוי בדרגת החומרה הנמוכה ביותר של עבירות הכניסה לישראל, בפרט ממשדבר בעבירת סיוע, קל וחומר כשהעברית העיקרי - الآخر - לא הועמד לדין (אין מחלוקת על כך שלא הוגש נגדו כתב אישום - ראו פרוטוקול עמוד 12 שורה 19). ב"כ הנאשמת הפנה לגילוי של הנאשמת, לנטיותיה המפורטות בתסaurus ועל-פה, למצבה המשפטי המורכב, למזכותיה הרפואיות, המשפחתיות והכלכליות, והעלתה חשש מפני פגעה במקור פרנסתה ככל שייגזר עליה עונש מסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. ב"כ הנאשמת הציגה פסקה הנוגעת לשוהים בלתי חוקיים שנכנסו לארץ למטרות עבודה, הפניה להלכה שנקבעה בرع"פ 13/3677 מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל (14.12.9.10, להלן: עניין אלהרוש) ולפסיקת הערכאות הדיוניות בעבירות אלה, וטענה כי יש לאבחן את עניינה של הנאשמת לקולא, מכיוון שבUberות שב"ח יshown חשש מתמיד מפני סיכון בטחוני, ואילו במקרה דין אין אינדיקטיה לכך. סופו של דין עטרה להשית על הנאשמת עונש צופה פנוי עתיד בלבד, ולהלופין בתוספת של"צ.

הנאשمت בדברה האחרון הביעה חרטה על מעשה, בבקשת סליחת בית המשפט והתחייבה כי לא תחזור על המעשה. אזכור כי הנאשמת נשמעה גם בפתח הדיון, כמפורט לעיל.

דין והכרעה

קייעת עונש ההולם

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - או © verdicts.co.il

6. מתוך העונש ההולם יקבע בהתאם לעיקרונות הילמה תוך התחשבות בערכיהם החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, במידה הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. מעשה של הנאשمة פגעו בזכותה הבסיסית (כמו גם חובתה) של המדינה לקבוע מי יהיו הבאים בשעריה, להציב תנאים לכינוסתם ולנהל רישום אודותיהם.

אמנם, העבירה בה הורשעה הנאשمة, סיוע לכינסה לישראל שלא כדין דרך נתב"ג, אינה אירע נדיר, אך ניסיון לבדוק את מדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות דומות לאלו של הנאשمة לא העלו ממצאים רבים. עניין זה של שוויון במשפט את סוג העבירות על חוק הכניסה לישראל וחילוק אותן לקטגוריות, תוך ניסיון לעמוד על מתחמי הענישה הרלוונטיים לכל אחת מהקבוצות. עניינה של הנאשمة נכנס בגדיר הקבוצה אליה השתייך גם הנאשם באותו עניין - אזרח ישראל מסוים למי שהם נעדרו היתר כניסה להיכנס לישראל. באותו מקרה מדובר על עובד נתב"ג שניצל את עיסוקו ומקום עבודתו בסדרת אירועים שהתרפסו על פני חודשים, הכניס לארץ שלושה אזרחים זרים, והכל כנגד תמורה כספית ממשמעותית (פרק כולל של 24,000 ₪). בהתאם הורשע בריבוי עבירות: סיוע לכינסה לישראל שלא לחוק (3 אישומים), סיוע לקבלת דבר במרמה (3 אישומים), קשרת קשר לביצוע עונן. נקבע עניינו מתחם הענישה בין 10-18 חודשים מאסר, ווסףו של יום נזון ל- 14 חודשים מאסר בפועל (בערעור הופחת העונש בהסכם ל- 12 חודשים מאסר בפועל (עפ"ג 10-10-26500, 20.1.20, טרם פרסום)).

כן ראו ת"פ (שלום ראש"צ) 18-01-63680 מדינת ישראל נ' כהן (24.6.19, להלן: עניין כהן), שם נקבע מתחם בין 5-2 חודשים מאסר שניתן לרוצחם בעבודות שירות, למי שיש לנ庭ן זר להיכנס לישראל דרך נתב"ג, ואולם גם שם (בניגוד לעניינה של הנאשمة) דובר בעבירה מתוכנת מרראש במסגרתה טס הנאשם לגאורגיה ושב לארץ עם הנ庭ן הזר. באותו מקרה מדובר על תשלום בסך 3,000 דולר ששולם הנטין הזר, ועל סדרת פעולות שביצע הנאשם על מנת לאפשר את השלמת העבירה (מסר לנ庭ן הזר גיטפאס בשירותים. מטרתו של הנ庭ן הזר לא צלה ולא הצליח להיכנס לארץ נפגשו השניים פעמיinus, והאחרון קיבל מהנאשם גיטפאס אחר באמצעותו נכנס בהצלחה לארץ. בהמשך לכך נצמד הנאשם לאדם אחר וניסה להיכנס באמצעותו לישראל). מכאן, דובר בנסיבות חמורות ממשמעותית מאשר בעניינו.

ב"כ המשימה ביקש, ובצדק, לאבחן את נסיבות המעשה של הנאשمة מהנסיבות בעניין זה של שוויון במשפט, והתיר לקבוע מתחם הענישה נמוך ממשמעותית מזה שנקבע שם. ואולם, נראה כי בעניינה של הנאשمة ראוי לקבוע מתחם נמוך אף מזה שנקבע בעניין כהן. המתחם לו עתירה המדינה בהליך דין חמור יתר על המידה, ואני מסקף לקרוא את נסיבות ביצוע העבירה כפי שאלה מתבטאות בכתב האישום המתוקן (להבדיל מכתב האישום המקורי). צזכור, כתב האישום המקורי ייחס לנאשמת קשרת קשר לעונן וניסיון לקבלת דבר במרמה, עבירות שנמחקו בכתב האישום המתוקן. בכך גילתה המשימה את דעתה כי העבירה שביצעה הנאשمة הייתה רגעית, לא מתוכנת, ומבליל שהנאשمة קיבלה כנגדה תמורה כלשהי. אציג, ביל'ובן בדברי' כי בית המשפט מקל ראש בעבירה שביצעה הנאשمة. מדובר בעבירה חמורה שעוללה הייתה לסכן את הציבור ופגיעה במישרין בRibonot המדינה על גבולותיה.

עם זאת, במנגד העבירות על חוק הכניסה לישראל ובהתאם נסיבות ביצוע העבירה בכתב האישום המתוקן: אירע אחד, רגעי ולא מתוכנן, לא מתוככם, ללא ניצול של נסיבות מיוחדות (דוגמת עובד המנצל את עיסוקו לביצוע עבירה), ללא תמורה כספית לנאשمة, ללא אינדיקציה למסוכנות ביטחונית מהאחר, הרי שהוא מוציאים ברף הנמוך של

עבירות הכנסה לישראל. אמנם מדובר בקטגוריות שונות, אך דומני שבנסיבות מסוימות ההחלטה על ידי הנאשם, אין מדובר באירוע חמור יותר מעבירות כניסה לישראל על ידי שוהים בלתי חוקיים, תושבי הארץ הנכנסים לארץ לצרכי פרנסתה, كالו שעוניים נבחנים בעין אלהרוש, ושמתחם העונש בעוניים נקבע בין מסר על תנאי לבן 5 חודשים מאסר בפועל בתוספת קנס (ברף העליון) בסך של 2,000 ₪. לנוכח המקבץ אני קובע מתחם עונשה הולם בין מסר על תנאי לבן מסר בפועל למספר חדשים אשר ניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות.

גזרת העונש המתאימים לנאשמת

7. הנאשمت בת 45, נעדרת הרשות קודמות, הודהה בבית המשפט במעשה והביעה צער וחרטה. אמנם, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן היה חלקו, תוך שהנאשمت מצמצמה את חלקה באירוע, אך מדובר לפני במועד הדיון התרשםתי כי נטילת האחריות היא אמיתי וכנה. נתונה המשפחתיים והחברתיים של הנאשمت מורכבים, חייה אינם פשוטים, וניכר כי מדובר באישה הנלחמת על מקומה בחברה ובתוך משפחתה פנימה. עוד רأיתי לקבל את עדמת שירות המבחן בדבר חשיבותו של מקום העבודה בחיה של הנאשمت, מהוועה עבורה עוגן כלכלי ואישי. נתן זה מקבל משנה תוקף בתקופה זו, המתאפיינת בהיעדר יציבות תעסוקתית לנוכח התפשטות נגיף הקורונה, מצב החירום והשלכותיו על המשק הישראלי. מכאן, החלטתי למקם את הנאשמת בחלקו התחthon של מתחם העונשה ולהשיט עליה עונשה צופה עתיד. גם בכך הכספי לא רأיתי להכבד על הנאשמת. השילוב בין מצבה הכלכלי הקשה, העונשה כי אין מדובר בעבירה שבוצעה מניע כימי (בהתאם לכתב האישום המתוקן), והקשהים הכלכליים המוגברים בעת הנוכחות הביא אותי להטיל על הנאשמת עונשה כספית צופה פני עתיד.

8. הערה בטרם סיום: בסיפה לתסaurus מצאה קצינית המבחן להמליץ על ביטול הרשותה של הנאשמת, זאת על רקע חרדתה של האחونة מפני העתיד. קצינית המבחן הדגישה כי המלצה ניתנה חרף היעדרה של פגעה קונקרטית בנאשמת, וכייה כי ההרשעה לא תשפייע על עבודתה במפעל. המלצה זו של שירות המבחן אינה מתישבת כלל ועיקר עם הכללים שהותוו בפסקה בכל הנוגע לאפשרות לסitem הליכים ללא הרשות, טוב עשתה באת כוחה המלומדת של הנאשמת שלא בקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניין זה.

תוצאה

9. אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 3 חודשים מסר אותן לא תרצה הנאשمت אלא אם תעבור בתוך שלוש שנים עבירה בה הורשעה (cmbzat utikrit, cmsiyut au bneisyon lbazu' at haavirot).

ב. הנאשמת תיתן התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירה בה הורשעה (cmbzat utikrit, cmsiyut au bneisyon lbazu' at haavirot). הנאשמת תצהיר על ההתחייבות לפני היום, שאם לא כן, תרצה תקופה מסר בת 5 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המוחזק תוך 45 ימים מהיום.

המציאות תעבור עותק מגזר הדין לשירות המבחן (לעין).

ניתן היום, ט"ו סיון תש"פ, 07 יוני 2020, במעמד הצדדים.